

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 28 września 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Angeli Manzo

(Sprawa C-542/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodne świadczenie usług — Gry losowe — Ograniczenia — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność — Zamówienia publiczne — Warunki udziału w przetargu i ocena sytuacji ekonomicznej i finansowej w postaci oświadczeń wydanych przez co najmniej dwie instytucje bankowe i który nie zezwala przy tym na wykazanie tej sytuacji w inny sposób, ponieważ taki przepis może spełniać określone w orzecznictwie Trybunału przesłanki proporcjonalności, co powinien sprawdzić sąd odsyłający)

(2016/C 454/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Angela Manzo

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te nie stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, który nakłada na podmioty pragnące zgłosić się do udziału w przetargu mającym na celu przyznanie koncesji w dziedzinie gier i zakładów obowiązek przedstawienia dowodu ich sytuacji ekonomicznej i finansowej w postaci oświadczeń wydanych przez co najmniej dwie instytucje bankowe i który nie zezwala przy tym na wykazanie tej sytuacji w inny sposób, ponieważ taki przepis może spełniać określone w orzecznictwie Trybunału przesłanki proporcjonalności, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.
- 2) Dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, a w szczególności jej art. 47, należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe regulujące przyznawanie koncesji w dziedzinie gier losowych, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, nie wchodzą w zakres ich zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 września 2016 r. – Lotte Co. Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-586/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Znak towarowy Unii Europejskiej — Graficzny znak towarowy zawierający element słowny w języku japońskim i wizerunek siedzącego na drzewie misia koala trzymającego małego misia koala — Sprzeciw właściciela wcześniejszego trójwymiarowego krajowego znaku towarowego KOALA-BÄREN i wcześniejszego graficznego krajowego znaku towarowego KOALA — Dowód rzeczywistego używania znaku towarowego — Wykorzystanie znaku towarowego w postaci różniacej się pod względem elementów, które nie zmieniają jego charakteru odróżniającego — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne]

(2016/C 454/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lotte Co. Ltd (przedstawiciel: M. Knitter, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (przedstawiciel: A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin), Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Sentencja-

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Lotte Co. Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH.
- 3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Craiova – Rumunia) – Rodica Popescu/ Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

(Sprawa C-614/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Możliwość zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony — Asystentka weterynaryjna w zakresie kontroli sanitarno-weterynaryjnych — Sektor publiczny — Klauzula 5.1 — Srodki mające na celu zapobieganie nadużywaniu kolejnych umów o pracę na czas określony — Pojęcie „obiektywnych powodów” uzasadniających zawieranie takich umów — Zastępstwa na wolnych stanowiskach w oczekiwaniu na zakończenie postępowania konkursowego)

(2016/C 454/25)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Craiova

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Rodica Popescu

Druga strona postępowania: Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

Sentencja

Wykładni klauzuli 5.1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, które zostało zawarte w dniu 18 marca 1999 r. i stanowi załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, w którego świetle zawieranie kolejnych umów o pracę na czas określony w sektorze publicznym uznaje się za uzasadnione „obiektywnymi powodami” w rozumieniu tej klauzuli z tego tylko względu, że obowiązki w zakresie kontroli sprawowane przez personel zatrudniony w obszarze sanitarno-weterynaryjnym nie mają stałego charakteru z uwagi na wahania zakresu działalności zakładów poddawanych kontroli, chyba że, czego sprawdzenie jest zadaniem sądu odsyłającego, zawieranie kolejnych umów ma faktycznie na celu zaspokojenie szczególnej potrzeby w danym sektorze, przy czym względy budżetowe nie mogą jednak występować u jej podstaw. Ponadto okoliczność, że zawieranie kolejnych umów o pracę na czas określony odbywa się w oczekiwaniu na zakończenie postępowań konkursowych nie może wystarczyć ku temu, by uregulowanie to uznać za zgodne z omawianą klauzulą, jeśli okaże się, że konkretne zastosowanie tego uregulowania prowadzi, w świetle okoliczności faktycznych, do nadużyć w korzystaniu z kolejnych umów o pracę na czas określony, czego sprawdzenie również jest zadaniem sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.